

► 15 Junio, 2016

El repte més immediat que sens dubte tenen en aquests moments els nostres gestors públics és reduir amb urgència els dèficits acumulats i el deute com-promès.

Just ara quan el reduït creixement econòmic fa que els ingressos de les administracions públiques siguin limitats. I això en un moment on creix entre la ciutadania l'exigència de millors serveis i en el qual es constata que les continuades retallades de serveis bàsics, a més d'injustes, són també un recurs esgotat.

Així doncs, amb independència d'ideologies o d'accentos en la gestió, aquesta reducció de dèficits només pot venir de la simplificació de la burocràcia, de la reducció de costos de funcionament dels mateixos governs i de l'impuls de la innovació.

El bon govern exigeix avui, més que mai, que els gestors públics actuïn amb transparència real, la qual cosa significa posar a la disposició dels ciutadans informació útil, rellevant i accessible. Un fet que va molt

Daniel Faura Llimós

PRESIDENT DEL COL·LEGI DE CENSORS JURATS DE COMPTES DE CATALUNYA

EL BON GOVERN I EL CONTROL DELS COMPTES PÚBLICS

més enllà de la simple publicació de dades en una pàgina web i que ha de convertir-se en un autèntic retiment de comptes sobre la naturalesa, la destinació i l'impacte social dels recursos gestionats. Dissortadament, no sembla que a Espanya les coses vagin per aquest camí.

La Llei de Transparència que es va aprovar fa dos anys encara no disposa d'un reglament que la desenvolupi i estableixi les sancions corresponents, la qual cosa permet que, sense cap conseqüència, no es compleixin alguns dels seus punts fonamentals, com l'obligació de publicar els contractes realitzats pels serveis públics.

La falta de recursos econòmics i humans en els organismes responsables de controlar els comptes públics sembla una situació difícil de millorar a curt termini. Les aliances d'aquests òrgans amb les corporacions professionals i la potenciació de la col·laboració amb els auditors independents contribuirien sens dubte a aconseguir el ple compliment de la seva funció i a l'efectivitat de la tan necessària i exigible transpa-

rència en benefici de l'interès públic.

La ciutadania vincula la transparència i el retiment de comptes amb la lluita contra la corrupció. Desgraciadament, el frau, la corrupció i la falta d'integritat en la gestió d'institucions públiques i privades és avui una realitat molt present en el nostre entorn. L'ètica i els valors han de tenir sempre una posició indiscutiblement rellevant en l'agenda permanent de la nova gestió, això implica establir controls interns i externs que assegurin el seu compliment.

D'aquí la necessitat d'una Llei d'Auditories Públiques, llargament promesa per alguns partits, però que mai s'ha arribat a concretar. Avui gairebé cap municipi de més de 50.000 habitants se sotmet a auditories externes. L'única excepció –des de fa més de vint anys– és l'Ajuntament de Barcelona.

Tot i que la funció principal de l'auditoria no és detectar el frau, un control adequat dels recursos públics i una política real de transparència amb verificacions fetes per professionals independents dificultarien la seva comissió en gran manera.